

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4599

гр. София, 04.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в закрито заседание на 04.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

като разгледа дело номер **1417** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 АПК вр. чл. 172, ал. 6 ЗДвП.

Образувано е по жалба, подадена от В. М. И. със съдебен адрес [населено място], кв. П., местност Детски град, [улица], ет.3, ап.8 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-000087/09.01.2026г., издадена от П. Х. П. на длъжност полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ - СДВР, в която е обективизирано и искане за спиране на допуснатото предварително изпълнение. Същото е аргументирано с твърдения за настъпване на значителни вреди, произтичащи от факта, че отнемането на СУМПС пречатва изпълнение на семейните му задължения свързани с полагане на грижи за много възрастната му родственица, която е на 92 години, няма и не е имала съпруг и деца. Пояснява, че е поел грижата за нея, като освен снабдяването ѝ с продукти и медикаменти при необходимост я води до лечебни заведения . В подкрепа на тези доводи с жалбата е представена саморъчна декларация от Д. Д., ЕГН [ЕГН], подписана на 19.01.2026г, съгласно която лицето декларира, че В. М. И. единствено се грижи за нея и купува и доставя хранителни продукти от основна нужда, медикаменти и осъществява предвижването ѝ до лечебни заведения за получаване на медицинска помощ. С искането се твърди, че спирането на изпълнението не би накърнило обществения интерес, като уточнява, че той не е знаел, че управлението от него автомобил, собственост на баща му М. П. И. е бил с прекратена регистрация, както и че три дни след установяване на нарушението е сключена гражданска отговорност на автомобила, като доказателство представя застрахователна полица от 05.01.2026г и копие от свидетелство за регистрация на МПС.

Административен съд София-град, в настоящия състав, след като се запозна с доказателствата, представени с административната преписка намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на предварителното изпълнение на приложената ПАМ е процесуално допустимо – при висящо производство по оспорване на заповедта за прилагане на ПАМ, от лице, чийто права и законни интереси са засегнати неблагоприятно. Разгледано по същество е основателно.

В конкретния случай спрямо В. М. И. е приложена принудителна административна мярка -

временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца. Мярката е наложена на основание чл. 171, т. 1, б „3“, подбуква „гг“ от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Обжалването на тези заповеди се извършва по реда на АПК, но по арг. от чл. 172, ал. 6 от ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената ПАМ.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК. Предпоставката, при която съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение – какъвто е настоящият случай с оглед на разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП, е възможността предварителното изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда като тя може да бъде причинена само от нови обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта, са ирелевантни за основателността на искането. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на искателя.

Според правната теория, за значителни се преценяват вреди, които имат посочено материално изражение, а като трудно-поправими вреди, които касаят ценности като живот и здраве. Необходимо е да се докаже и високата вероятност за тяхното настъпване в патримониума на молителя. В настоящия случай искането за спиране се обосновава с вероятното настъпване на трудно поправима вреда, изразяваща се в невъзможност за придвижване и полагане на грижи за родственик на преклонна възраст. Подкрепено е с писмени доказателства за това, че единствено жалбоподател полага грижи за Д. Д. Д., като ежедневно я снабдява с хранителни продукти, лекарства, медикаменти и я води и придружава до лечебни заведения за получаване на медицинска помощ.. Действително автомобилният транспорт не е единствен начин за придвижване в градски условия. В случая обаче, с оглед обстоятелството, че лицето полага грижи за възрастен болен родственик, необходимостта от явяване в различни лечебни заведения за прегледи и лечения, както и ежедневното полагане на грижи, свързани с доставка на хранителни продукти и лекарства, предварителното отнемане на СРМПС, респ. невъзможността на жалбоподателя да ползва автомобила си, сериозно ще затрудни същия да се грижи за родственика си и да осигурява ежедневните ѝ нужди. Следователно с допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на акта сериозно се засяга правната сфера на лицето, доколкото се ограничава до голяма степен възможността му да се придвижва и да се полага грижи за родственик на преклонна възраст -92 г. Ето защо, настоящият състав приема, че в случая е налице противопоставим правен интерес, съпоставим на обществения интерес, който предварителното изпълнение засяга.

Въз основа на тези мотиви, съдът намира, че са налице законовите предпоставки по чл. 166, ал. 2 от АПК за постановяване спиране изпълнението на оспорения акт.

Воден от горното и на основание чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд-София град, III отделение, 67 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-000087/09.01.2026 г., издадена от П. Х. П. – полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ - СДВР, до приключване на производството по оспорването му с влязъл в сила съдебен акт

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България 7-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: